

Стаття надійшла до редакції 21. 04. 2010

УДК 339.138

*О.М. Алимов, В.Ю. Биков, С.Д. Бушуєв,
Н.С. Бушуєва, Ю.М. Тесля, І.В. Кононенко,
С.О. Рибак, Ю.Ф. Ярошенко
м. Київ, м. Харків, Україна*

СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ПРОЕКТАМИ ТА ПРОГРАМАМИ – СУЧАСНІ ІНСТРУМЕНТИ ІННОВАЦІЙНОГО СОЦІАЛЬНО- ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

Робота „Системи прогнозованого активного управління проектами та програмами соціально-економічного розвитку України в сферах освіти, науки і виробництва”, що виконана колективом науковців НАН та АПН України, Національним університетом будівництва і архітектури та Національним технічним університетом „Харківський політехнічний інститут”, удостоєна Державної премії України в галузі науки і техніки за 2009 рік.

В чому полягають основний задум, наукові і практичні результати цієї роботи, як ці результати можуть і мають бути використані для розвитку українського суспільства? Розглянемо ці питання.

В умовах глобалізації світових процесів суспільного розвитку, корінних перетворень, що намітилися або почали здійснюватись у всіх сферах життя українського суспільства, концентрації зусиль прогресивних сил на досягненні всебічного прискорення соціально-економічного і духовного розвитку країни об'єктивно зростає кількість сміливих, широкомасштабних і високоефективних рішень на ключових напрямках розвитку країни. При цьому ще більш значущим стає вплив різних підсистем суспільства (галузей економіки, регіональних соціально-господарських комплексів, гуманітарних секторів та ін.) і оточуючого їх середовища, значно більш високими стають вимоги щодо оптимальності (в деякому визначеному розумінні) рішень, що приймаються, збільшується кількість чинників, які необхідно враховувати при розробленні і реалізації широкого спектру проектів і програм розвитку, що розробляються і втілюються у життя.

На практиці розроблення і реалізація великомасштабних і довгострокових проектів здійснюється, переважно, при погано зумовлених цілях, істотній невизначеності обмежень ресурсного характеру, при наявності великої кількості відносин між елементами системи, які не формалізуються або складно формалізуються, при недостатній інформаційній забезпеченості процесів розроблення і прийняття управлінських рішень. Сам проект є не-

стаціонарною системою, яка постійно розвивається. Все це призводить до істотної структурної і параметричної невизначеності подібних проектних задач, передбачає наявність значної кількості різних варіантів проектних рішень при погано зумовленій системі критеріїв їх вибору.

За цих умов для великих систем сьогодні на перший план висуваються завдання комплексного внутрішнього і зовнішнього взаємного ув'язування явищ і процесів, що протікають у різних підсистемах суспільства, детального розроблення достатньої кількості варіантів альтернативних рішень з функціонування і розвитку систем, комплексного аналізу, порівняння та оцінювання можливих наслідків прийняття конкретних рішень, ризиків їх реалізації, уточнення цілей функціонування і розвитку систем, а також критеріїв вибору рішень, поглибленого послідовного вивчення систем (як на етапі проектування систем, так і в процесі їх функціонування) – отримання нових знань про їх будову і діяльність з метою довізначення вихідної задачі з вироблення ефективних шляхів створення або розвитку систем та характеру їх функціонування. Причому, чим складніше система, відносно якої приймаються рішення, тим глибина опрацювання перерахованих питань суттєво зростає.

Це зумовлює в управлінні проектами головну роль людського чинника, як унікального і до кінця незбагненого компонента організаційних (суспільно-технологічних) інтегрованих систем управління різними проектами і програмами, визначає специфіку реалізації проектів, особливості управління проектною командою. Застосування методів, засобів і технологій управління проектами дозволяє проектній команді з системних позицій піти до розв'язування перерахованих проблем. Ці питання складають ядро дисципліни управління проектами.

Саме тому формування і розвиток освітніх систем з підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації кадрів управління, зокрема проектних менеджерів, є визначальною передумовою ефективного впровадження методології проектного підходу у практику управління проектами.

Для формування в управлінському, виробничо-технологічному, фінансово-економічному середовищі високої сучасної професійної культури управління проектами необхідно розгорнути в необхідних масштабах спеціальну підготовку проектних менеджерів, перепідготовку практиків, зайнятих у сфері управління проектами або тих, які мають безпосереднє відношення до цієї сфери, створити в найближчі роки в Україні “критичну масу” практикуючих проектних менеджерів, яка б забезпечила якісні позитивні зміни у сфері управління проектами, суттєве підвищення ефективності робіт з підготовки і реалізації різноманітних проектів і програм розвитку національної економіки, сфер її виробництва, послуг і соціальних систем.

Становлення управління проектами як самостійної дисципліни відбувалось у розвинутих країнах Заходу (Project Management) починаючи з 50-х років двадцятого століття. Незважаючи на помітний розвиток управління проектами у цих країнах, до початку 90-х років минулого століття в СРСР, в Україні методи і засоби управління проектами практично не використовувались, в державній системі освіти ґрунтовно не вивчались. У ці часи вони не відігравали належної ролі у розвитку сфери управління, не вплинули на розвиток країни у цілому. Це можна пояснити такими основними причинами:

- в галузі економіки – безроздільне панування державної форми власності і витратний принцип фінансування, а також глибока ізоляція вітчизняної економіки від міжнародного досвіду і світових досягнень;
- в галузі організації – переважне існування жорстких бюрократичних структур;
- в галузі управління – жорстке адміністрування та слабка мотивація застосування економічних методів управління;
- в галузі інформаційно-комунікаційних технологій – практична відсутність розгалуженої інформаційно-комунікаційної інфраструктури суспільства, недостатня якість та низький рівень забезпеченості об'єктів наявної інфраструктури засобами обчислювальної техніки і зв'язку.

Крім того, значна кількість методів і засобів управління проектами, що вже успішно використовувались в розвинених країнах світу, не могли бути застосовані в існуючих умовах вітчизняної економіки за причин докорінної різниці у механізмах розв'язування соціально-економічних проблем у системах з централізованою економікою і економічних системах, що будуються на ринкових механізмах.

Проте, на початку 90-х років минулого століття об'єктивні процеси розвитку суспільства (поступовий перехід до ринкових механізмів господарювання, демократичних принципів суспільного життя і управлінської практики, формування в країні потужної інформаційно-комунікаційної інфраструктури) спричинили докорінні зміни, перетворення, що почали відбуватися в Україні практично у всіх сферах життєдіяльності. Саме ці зміни, необхідність забезпечення прискореного розвитку країни, основних соціально-економічних систем суспільства на основі сучасних досягнень науки і високих технологій, удосконалення управлінських кадрів спонукали застосування в Україні методів і засобів управління проектами як інструмента підвищення ефективності управління різними, передусім великими проектами і програмами розвитку.

За сучасних умов світової економічної кризи, що вплинула і на економіку України, це питання набуває особливої ваги. Саме методологія

управління проектами є міжнародно визнаним і найбільш ефективним, а тому доцільним підходом розв'язання проблем управління розвитком в кризових умовах, а її методи і засоби визначають сучасні інструменти цього підходу. Вони дозволяють сьогодні оперативно готувати багатоваріантні гнучкі проектні пропозиції за міжнародно стандартизованими структурою, формами і вимогами щодо основного змісту проектів і програм, забезпечити ефективний моніторинг та управління їх реалізацією в реальних умовах глибокої невизначеності проектів, в першу чергу ресурсного характеру, які спричинені проблемами в економіці України, перехідним етапом її соціально-економічного розвитку.

Світовий досвід підтверджує, що саме сучасні методології управління, зокрема методологія управління проектами, дозволяють багатьом країнам вирішувати найскладніші задачі розвитку в умовах жорсткої конкуренції і суттєво обмежених матеріально-технічних, фінансових ресурсів та часу. Методологія управління проектами з урахуванням швидких змін оточення проектів допомагає адаптації підприємств до вимог конкурентного середовища вітчизняного та світового ринків. Проте практичний досвід показує, що отримати значний ефект від впровадження розробленої і орієнтованої на застосування в розвинених країнах методології управління проектами, інструментів проектного менеджменту на окремих підприємствах, чи навіть галузях неможливо. Таке застосування не гарантує безумовного успіху реалізації проектів, і тим більше, не забезпечує сталий розвиток держави. Необхідне формування на засадах відповідного теоретико-методологічного обґрунтування «технологічно зрілих» організацій, професійної інфраструктури, автоматизованих систем управління проектами та програмами розвитку у сферах освіти, науки і виробництва, що здатні за сучасних умов забезпечити та технологічно підтримати управління прогресивним розвитком цих сфер в Україні. Сформувані такі організації в загальнонаціональному масштабі можливо лише на основі проведення довготривалих, глибинних, фундаментальних досліджень процесів управління розвитком, розробки теоретичних основ, методів, моделей і засобів управління проектами, які б забезпечили гарантоване функціонування інструментів проектного менеджменту в динамічному та турбулентному соціально-економічному середовищі країни.

Розуміючи ці тенденції колектив науковців НАН України (О.М. Алимов, дійсний член НАН України, д.е.н., професор; С.О. Рибак, к.е.н., с.н.с.), АПН України (В.Ю. Биков, член-кореспондент АПН України, д.т.н., професор), Київського Національного університету будівництва і архітектури (С.Д. Бушуєв, д.т.н., професор; Н.С. Бушуєва, д.т.н., професор; Ю.М. Тесля, д.т.н., професор; Ю.Ф. Ярошенко, к.е.н.) і Національного тех-

нічного університету „Харківський політехнічний інститут” (І.В. Кононенко, д.т.н., професор) протягом 1992 – 2008 років розробили і забезпечили впровадження професійної інфраструктури та науково-практичних засад прогнозованого активного (проактивного) управління проектами та програмами розвитку України у сферах освіти, науки і виробництва, що в цілому забезпечило створення і широке впровадження в практику автоматизованих систем проактивного управління проектами та програмами розвитку різних соціально-економічних підсистем економіки України.

Багатолітня, плідна праця колективу авторів з цієї проблематики була гідно відзначена. Указом Президента України № 979/2009 від 30 жовтня 2009 року на підставі подання Комітету з Державних премій України в галузі науки і техніки за роботу „Системи прогнозованого активного управління проектами та програмами соціально-економічного розвитку України в сферах освіти, науки і виробництва” присуджено Державну премію України в галузі науки і техніки за 2009 рік.

Спрямованість цієї роботи на подальший розвиток методології управління проектами, впровадження в практику її нових методів і засобів відкрило нові практичні шляхи розв’язування завдань щодо досягнення сталих тенденцій динаміки соціально-економічного розвитку українського суспільства. В ній розроблені наскрізні проблеми управління розвитком великих соціально-економічних підсистем народного господарства України, інтегрується ланцюг: наука – державне управління – освіта – виробництво, забезпечується міжгалузевий збалансований зв’язок суттєвих елементів їх систем управління на основі єдиних міжнародних специфікацій, технологій і стандартів. Створені системи є технологічно і документально „зрозумілими” для закордонних фахівців і експертів, що дозволяє за їх допомогою пропонувати і здійснювати міжнародні інноваційно-інвестиційні проекти розвитку, забезпечити інтеграцію України до розвинених країн Європи і світу.

Цим визначається безумовна актуальність зазначених робіт, своєчасність розроблення і впровадження в практику національної системи управління проектами соціально-економічного розвитку України в сферах освіти, науки і виробництв.

Виходячи з цього обґрунтовується і формулюється *основний задум* науково-практичних робіт авторського колективу, що полягає у такому. Завдання соціально-економічного розвитку України є чи не головними на сучасному етапі становлення України як Європейської демократичної держави з усіма атрибутами розвиненої економіки, науки, техніки та демократичного суспільства. Тому такими важливими є роботи вітчизняних вчених,

спрямованих саме на соціально-економічний розвиток України. Передусім це стосується дослідження теоретико-методологічних основ управління, урахування і відображення у наукових результатах національної специфіки. Всі ці питання необхідно розглядати з позицій системного підходу. Соціально-економічний розвиток може відбуватися лише у тому разі, коли всі підсистеми суспільства, що забезпечують такий розвиток, мають високий науково-технічний рівень і потужний високопрофесійний людський потенціал та відповідають як потребам розвитку, так і динаміці станів кожної з підсистем. Ці проблеми мають розв'язуватися через створення цілісної професійної інфраструктури та розробки науково-практичних засад проактивного управління проектами та програмами соціально-економічного розвитку України у сферах освіти, науки і виробництва.

Цей задум повністю відповідає потребам держави і може розглядатися як єдино можливий за тих умов, що супроводжують становлення України як самостійної суверенної держави. Він враховує вплив об'єктивних процесів розвитку на соціальні і виробничі відносини шляхом впровадження в практику науково обґрунтованих засад оптимізації взаємодії в системах управління проектами і програмами соціально-економічного розвитку України у сферах освіти, науки і виробництва.

Головна мета роботи полягає у поглибленні методології, теоретико-методологічного обґрунтування та розробці науково-методичних засад формування на рівні кращих світових досягнень і міжнародних стандартів „технологічно зрілих” організацій, професійної інфраструктури, автоматизованих систем управління проектами й програмами розвитку соціально-економічних підсистем економіки України та впровадження розроблених новітніх методів, засобів і технологій управління проектами у сфері освіти, науки і виробництва.

Це передбачає побудову перспективних технологій формування систем управління проектами та програмами на основі розвитку існуючих та створення нових методів, засобів і механізмів прогнозування показників успішної реалізації проектів та програм розвитку у сферах освіти, науки і виробництва, визначення впливу їх застосування на соціально-економічний стан організацій, розроблення нових організаційних форм ефективної взаємодії всіх суб'єктів управлінського процесу в умовах турбулентності динаміки розвитку, досягнення в проектах і програмах єдиної попередньо визначеної системи цілей.

Теоретичне значення роботи полягає у розробленні нових наукових засад проактивного управління проектами і програмами розвитку та освітніх систем з підготовки кадрів управління проектами і програмами, зокрема:

- теорії матричних технологій проактивного управління проектами і програмами соціально-економічного розвитку та методології організаційного розвитку, в основі якої лежить розроблена теорія;
- механізмів проактивного управління на матричних моделях діяльності і розвитку організацій;
- моделей системної динаміки проектів розвитку з урахуванням нечітких характеристик центрів впливу і зв'язків у процесах управління операційною діяльністю і розвитком;
- моделей технологічної зрілості організації в галузі управління проектами;
- методології і моделі будови автоматизованих систем проактивного управління розвитком освітньо-наукових та виробничо-економічних систем.
- моделей автоматизованої розв'язувальної системи в комп'ютерних комплексах прийняття рішень з управління проектами;
- теоретичних основ матричних інформаційних технологій проактивного управління проектами та програмами соціально-економічного розвитку;
- моделей прогнозованого планування проектів та програм розвитку виробничо-економічних систем (запропоновано низку методів розв'язання задач математичного програмування з алгоритмічними та аналітичними (в різних комбінаціях) цільовими функціями та обмеженнями, що дозволяють вести ефективний пошук оптимальних стратегічних рішень соціально-економічного розвитку з використанням потужних моделюючих комплексів. Ці результати є новими як з наукової точки зору, так і з точки зору практики проектного менеджменту);
- моделей прогнозування соціально-економічного розвитку України в сферах освіти, науки і виробництва на рівні країни, галузі, території;
- моделей прогнозування розвитку виробничо-економічних систем з використанням поширень сіток Петрі;
- методів і моделей розв'язування задач формування стратегії розвитку промислових підприємств з точки зору максимізації доходу і прибутку від реалізації продукції в розрахунковому періоді з урахуванням обмежень на можливі інвестиційні вкладення та на послідовність здійснення варіантів розвитку;
- методів і моделей прогнозування рівня конкурентоспроможності продукції виробництва;
- методів і моделей оптимізації типажу перспективної продукції; аналізу стійкості рішень задач оптимізації програм розвитку; аналізу стійкості й параметричного аналізу рішень задачі планування розвитку вироб-

ничих систем, які належать до немарковських динамічних задач з бульовими змінними, що містять алгоритмічні обмеження;

- методів і моделей неявного перебору розв'язання задачі оптимізації плану розвитку виробничих систем, яка подається динамічною моделлю із післядією, що містить алгоритмічні цільові функції, алгоритмічні й аналітичні обмеження;

- методології розробки і обґрунтування інвестиційних проектів і програм, що відрізняється більш глибоким використанням передбачення та прогнозування, застосуванням методів оптимізації типу продукції, багатокритеріальної оптимізації витрат, термінів, змісту проектів;

- методів і моделей багатокритеріальної оптимізації програм розвитку соціально-економічних і виробничо-господарських систем

- моделей систем навчання і освіти;

- моделей управління освітою на державному, обласному рівнях і на рівні навчальних закладів;

- системи моделей прогнозування і планування контингенту учнів навчальних закладів;

- системи моделей прогнозування і планування потреби навчальних закладів у педагогічних кадрах на всіх рівнях управління;

- моделей макрофункцій планування та управління розвитком освіти на державному рівні;

- моделей систем експериментального дослідження об'єктів і процесів.

Практична значущість роботи полягає у численних впровадженнях створеної системи у сферах освіти, науки і виробництва, зокрема:

– в сфері освіти:

- створена цілісна система підготовки сучасних фахівців – унікальна професійна інфраструктура з управління проектами і програмами;

- на базі Інституту економічного розвитку Світового банку (1994 р.) здійснена підготовка з управління проектами групи (40 осіб) викладачів вищих навчальних закладів і вчених наукових установ України (Київ – Вашингтон – Нью-Йорк);

- розроблені та впроваджені у вищі навчальні заклади програми підготовки спеціалістів і магістрів з управління проектами (7.000003 та 8.000003), що дозволило щорічно готувати понад 1000 фахівців у цій сфері для різних галузей економіки України та інших країн;

- підготовлено та отримали сертифікати Міжнародної асоціації управління проектами рівнів А, В, С і D понад 1000 осіб;

- підготовлено через тренінгові курси понад 12 000 фахівців з різних галузей економіки України;

- підготовлено за міжнародними стандартами управління проектами «критичну масу» проектних менеджерів-практиків (понад 18000);
 - в сфері науки:
 - розроблено та впроваджено систему формування та сертифікації технологічної зрілості організацій в галузі управління проектами та програмами;
 - розроблено та впроваджено у практику чотирирівневу систему міжнародної сертифікації проектних менеджерів;
 - розроблено і внесено зміни в національний класифікатор професій (ДК-03-95), що пов'язані з визначенням професій з управління проектами та програмами;
 - науково обґрунтовано і ВАК України відкрито нову спеціальність 05.13.22 – управління проектами та програмами. Тепер це дозволяє щорічно готувати понад 30 кандидатів та докторів наук в цій галузі знань, формувати високопрофесійний склад професорсько-викладацьких кадрів вищих навчальних закладів України;
 - під керівництвом членів авторського колективу із наукової спеціальності 05.13.22 підготовлено чотири доктори і 28 кандидатів наук;
 - видано українською мовою найбільш відомі міжнародні системи знань та поняттєво-термінологічна система з управління проектами;
 - розроблені методи і засоби використано при підготовці і реалізації Державних програм: “Інформаційні та комунікаційні технології в освіті і науці” та “Забезпечення загальноосвітніх, професійно-технічних і вищих навчальних закладів сучасними технічними засобами навчання з природничо-математичних і технологічних дисциплін”, що дозволило суттєво покращити якісні показники проектних пропозицій, помітно підвищити ефективність виконання сотень окремих проектів, що входять до складу цих програм;
 - за результатами роботи опубліковано в Україні та закордоном 22 монографії, 13 навчальних посібники, понад 200 наукових статей;
 - в сфері виробництва:
 - створені методи і засоби використано при розробці і впровадженні проектів у виробничих компаніях та підприємствах України: компаніях ICD Investments; EASTONE; Південтеплоенормонтаж; на Чорнобильській, Південноукраїнській, Хмельницькій і Рівненській АЕС; холдінгової компанії „Мікрон”, м. Одеса; Іллічівський та Одеський масложиркомбіна-ти; компанії „Ландгут Україна”; ТОВ „Карбон” та закордоном: МРСК Центру – РАО ЄС Росії, Казатомпром та багатьох інших.

Створені методи прогнозування використані при розробці інвестиційних проектів для підприємств України. Вказані проекти пройшли експе-

ртизу міжнародних експертів і були представлені на Міжнародних інвестиційних, приватизаційних і бізнес-форумах у

Наукові засади прогнозованого активного управління проектами та програмами соціально-економічного розвитку України в сферах освіти, науки і виробництва використані при розробці інвестиційних проектів для підприємств України. Вказані проекти пройшли експертизу міжнародних експертів і були представлені на Міжнародних інвестиційних, приватизаційних і бізнес-форумах у Відні (1996 р.) під егідою Організації Об'єднаних Націй з Промислового Розвитку (UNIDO), у Торговій Палаті Сполучених Штатів Америки, Міжнародному банку реконструкції та розвитку (м. Вашингтон, округ Колумбія, 1996 р.), у Ялті (1996 р.), Мюнхені (2000 р.), Парижі (2000 р.), Відні (2000 р.). Результати роботи представлено на Всесвітніх конгресах, симпозіумах і конференціях в Австралії, Італії, Туреччині, Франції, Росії, Україні.

По роботі отримано численні позитивні відгуки від виробничих підприємств, навчальних закладів і наукових установ України, закордонних організацій і фахівців, в яких підкреслюється дуже високий науковий рівень роботи, визначається її виключно велике значення для сучасного і подальшого прогресивного розвитку України, для міжнародної науки і практики управління проектами. Результати роботи висвітлювались в засобах масової інформації (газети, радіо, телебачення), обговорювались і схвалені на громадських слуханнях в Інституті кібернетики ім. В.М. Глушкова НАН України та Київському національному університеті ім. Тараса Шевченка.

Узагальнено можна констатувати, що авторами роботи розроблено методологію створення систем управління проектами національного масштабу, головні компоненти яких реалізовані на практиці і відповідають кращим світовим досягненням у цій галузі науки і техніки. Отримані в роботі наукові і практичні результати є унікальними в СНД і за низкою своїх складових перевершають кращі світові досягнення. Розроблені і впроваджені в практику автоматизовані системи управління проектами і програмами у сферах освіти, науки і виробництва перевершують відомі світові аналоги за повнотою охоплення спектру розв'язуваних задач, за ефективністю рішень та точністю результатів, що можуть бути отримані.

Результати роботи формують цілісну науково-практичну основу прогнозованого активного управління проектами і програмами соціально-економічного розвитку України в сферах освіти, науки і виробництва як фундаменту професійної кадрової та технологічної підтримки розвитку держави в кризових й турбулентних умовах.

Відмінною рисою роботи (в позитивному розумінні) є органічне поєднання результатів наукових розробок авторів в області управління проек-

тами з практичним створенням професійної інфраструктури у сферах освіти, науки і виробництва. Це дало змогу на основі розроблених науково-практичних засад створити і впровадити національно-орієнтовану систему прогнозованого активного управління проектами та програмами розвитку України у сферах освіти, науки і виробництва. Результати робіт впроваджено у багатьох проектах, як державного так і приватного секторів економіки.

За глибиною наукового обґрунтування і масштабністю застосування робота має загальнодержавне значення. Її здобутки вже сьогодні вагомо впливають на характер і результати функціонування та розвитку різних підсистем українського суспільства, відкривають нові можливості для прискорення темпів соціально-економічного розвитку України, забезпечення її конкурентоспроможності на різних міжнародних ринках, утверджують у світі високий авторитет вітчизняної освіти, науки і передового виробництва.

О.М. Алимов, В.Е. Быков, С.Д. Бушуєв, Н.С. Бушуєва, Ю.М. Тесля,
І.В. Кононенко, С.О. Рыбак, Ю.Ф. Ярошенко

СИСТЕМЫ УПРАВЛЕНИЯ ПРОЕКТАМИ И ПРОГРАММАМИ – СОВРЕМЕННЫЕ ИНСТРУМЕНТЫ ИННОВАЦИОННОГО СОЦИАЛЬНО-ЭКОНОМИЧЕСКОГО РАЗВИТИЯ УКРАИНЫ

В статье рассматриваются основной замысел, научные и практические результаты работы «Системы прогнозированного активного управления проектами и программами социально-экономического развития Украины в сферах образования, науки и производства», которая выполнена коллективом ученых НАН, АПН и МОН Украины и удостоена Государственной премии в области науки и техники за 2009 г. Показано, как эти результаты могут быть использованы для дальнейшего развития украинского общества.

О.М. Алимов, В.Ю. Биков, С.Д. Бушуєв, Н.С. Бушуєва, Ю.М. Тесля,
І.В. Кононенко, С.О. Рыбак, Ю.Ф. Ярошенко

СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ПРОЕКТАМИ ТА ПРОГРАМАМИ – СУЧАСНІ ІНСТРУМЕНТИ ІННОВАЦІЙНОГО СОЦІАЛЬНО- ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

У статті розглядаються основний задум, наукові і практичні результати роботи „Системи прогнозованого активного управління проектами та програмами соціально-економічного розвитку України в сферах освіти, науки і виробництва ”, що виконана колективом науковців НАН, АПН та МОН України і удостоєна Державної премії України в галузі науки і техніки за 2009 рік. Показано, як ці результати можуть бути використані для подальшого розвитку українського суспільства.

O.M. Alimov, V.Ye. Bykov, S.D. Bushuyev, N.S. Bushuyeva, Yu.M. Teslya,
I.V. Kononenko, S.O. Rybak, Yu.F. Yaroshenko

**SYSTEMS BY MANAGEMENT OF PROJECTS AND PROGRAMS
– MODERN INSTRUMENT OF INNOVATIVE SOCIAL & ECONOMIC
DEVELOPMENT OF UKRAINE**

Main design, scientific and practical results of the work “Systems of forecasting active project and program management of Ukraine social-economic development in the education, science and production spheres” which is fulfilled by NAS, APS and MES of Ukraine scientists and is awarded by State prize of Ukraine are considered in this article. How these results can be used for further Ukraine society development is shown.

Стаття надійшла до редакції 05.05.2010